

PBJK (Pochválený buď Ježiš Kristus) drahý brat v Kristovi,

V poslednom NL sme v závere spomínali pozvanie do Rádia Mária, ktorého podstata a zámer bola služba rodiny v spol. Dismas a teda nebol som pozvaný len ja do vysielania, ale aj moja manželka Mirka. <https://www.radiomaria.sk/archivold/svedectva/> Foto: redaktorka Monika, manželka Mirka. A práve Monika by ti rada niečo napísala: „Drahí priatelia, prihovám sa Vám ako dobrovoľníčka Rádia Mária Slovensko. Moje meno je Monika Martinkovičová.



„Drahí priatelia, prihovám sa Vám ako dobrovoľníčka Rádia Mária Slovensko. Moje meno je Monika Martinkovičová.

Veľa z vás už počulo o tom, že na Slovenskom mediálnom trhu pribudlo ďalšie katolícke rádio. Vysielame zatiaľ iba cez internet, avšak v blízkej budúcnosti sa bude vedenie rádia uchádzať o udelenie licencie na digitálne vysielanie.

Rádio Mária sa svojou koncepciou vysielania líši tým, že je predovšetkým rádiom modlitby.

Prinášame pravidelný modlitebný program, sv. omše, katechézy, zamyslenia, program pre najmenších, svedectvá a taktiež najrôznejšími reláciami sa snažíme priniesť Boha všade tam, kde Boha ešte nestretli. Odlišné je aj tým, že nevysielame reklamu a politické diskusie. Taktiež rádio Mária dáva príležitosť dobrovoľníkom pracovať v rádiu napriek tomu, že nie sú profesionáli. Rada by som Vám povedala niečo o mojej ceste do rádia. Žila som dosť dlho v Brne, kam som odišla za prácou a stratila sa tam nielen vo víre veľkomesta, ale aj v mágii a tak sa vzdialila od Boha. V roku Božieho milosrdenstva nastal proces môjho oslobodzovania z mágie a vlastne oživenie života s Bohom, teraz som doma na Slovensku dva roky. V roku 2018 som navštívila pútnické miesto SAN GIOVANNI ROTONDO, kde žil, pôsobil a aj odpočíva môj obľúbený svätý Páter Pio (stigmatizovaný kapucínsky kňaz). Veľmi som ho prosila, aby mi pomáhal a on naozaj vzal môj list, ktorý som mu počas púte napísala s veľkým zoznamom prosieb a začal riešiť. V októbri 2018 som sa vrátila z púte a v novembri prišiel do našej farnosti na nedelňu sv. omšu programový riaditeľ rádia Mária o. Martin Jarábek a vo svojej homílii rozprával o možnosti pôsobiť ako dobrovoľník v rádiu Mária. Je to činnosť, ktorú každý dobrovoľník vykonáva bezplatne a venuje tak čas Bohu. Pociťovala som to ako pozvanie matky Božej do tejto služby. Vôbec som nemala predstavu, čo ma tam bude čakať, ale cítila som, že mám vykročiť. Začiatky boli všelijaké, ale nenechala som sa zastrašiť. Keď P. Mária pozýva, tak má v darčekom balení pripravené milosti, ktoré vyprosila u svojho drahého Syna Ježiša potrebné ku každej službe do ktorej nás povoláva. Dnes je to tak, že v rádiu Mária sa pravidelne modlím za kňazov, robím nahrávku knihy a taktiež nahrávam, čo je aktuálne potrebné, mám svoju reláciu s názvom „Klenoty našich predkov“, kde rozprávam s pani folkloristkou o zvykoch, tradíciách a ľudovom odeve západného Slovenska. Bohu nie je nič nemožné, On urobil z anestéziologickej sestry dobrovoľníčku katolíckeho rádia. Preto by som Vás rada pozvala drahí moji, ktorí ste uväznení k modlitbe za Rádio Maria, konkrétne za dve veci: Aby Boh posielal dostatok horlivých dobrovoľníkov a dobrodincov, ktorí by pracovali v rádiu Mária. Prosíme spoločne za udelenie licencie na digitálne vysielanie. V októbri budú po Slovensku putovať relikvie, konkrétne srdce sv. Jána Máriu Vianea, Rádio Mária bude toto putovanie sprevádzať. Viem, že je to svätec, ktorý patrí k vašim obľúbeným preto Vás prosím o modlitbu aj za tento úmysel. Osobne cítim potrebu zaradiť do nášho vysielania modlitbu za vás odsúdených, štátom, ľuďmi a možno aj tými najbližšími. Musím to ešte prebrať s našim programovým riaditeľom. Viete, šéf je šéf :) a poslušnosť je matkou všetkých čností. Ak by ste chceli napísať do Rádia Mária, môžete to poslať kľudne na moje meno a adresu: Rádio Mária Slovensko o.z. Trade Center I, Mlynské Nivy 73, 821 05 Bratislava.“

V sobotu 13.6.2020 sme vycestovali na spoločenstvo do Holíčča, kde sme mali tu výsadu a úlohu dokončiť skladanie NL č.38 so všetkými vašimi prílohami.



Foto: spomínané spoločenstvo v Holíčči

V minulom NL č. 39 si tiež čítal, že sme sa s biskupom Mons. Františkom Rábekom zúčastnili sv. birmovania a práve fotky z tejto akcie vyšli aj oficiálne na zvjs.sk a môžem ich teraz použiť, aby ste boli povzbudení tým, ako to vyzeralo v BB.

V prvú júnovú sobotu 6. 6. 2020 zavítal do ústavu Banská Bystrica Mons. František Rábek, biskup – ordinár OS a OZ SR, **aby odsúdeným vyslúžil sviatosť birmovania.**

V homílii povzbudil birmovancov a prítomných odsúdených a obvinených k nádeji a vytrvalosti na ceste nasledovania Ježiša Krista. **Jeho slová dodali svetlo a pokoj** na ceste života viery. Slávnosti sa zúčastnil aj väzenský kaplán por. Mgr. Tomáš Metyl (z ÚVTOS Banská Bystrica – Kráľová) a Michal Libant zo spoločenstva Dismas. Po slávnosti sa Mons.

František Rábek nakrátko zastavili v ústavnej kaplnke sv. Edity Steinovej (ktorú sám posvätil pred 10 rokmi) a tiež **v oddieli doživotných trestov, aby im hudbou i slovom vyjadril povzbudivé slová.**

Foto: oficiálny popis na stránke: <https://www.zvjs.sk/sk/aktuality/biskup-rabek-vysluzil-v-banskobystrickom-ustave-sviatosť-birmovania.-jeho-slova-dodali-nadej-a-pokoj>



Foto: v kaplnke sv. Edity Steinovej



Foto: po sviatosťi birmovania nášho člena Norberta v BB



Foto: na doživotných trestoch v BB počas rozhovoru členov spol. DISMAS s biskupom, ktorého predmetom bolo zväčša pôsobenie nášho spol. Dismas na zmenu postoja odsúdených, ktorého cieľom je prijatie Ježiša do ich života. Už len dodám, že chlapi príjemne prekvapili Pána biskupa svojimi názormi a postojmi v prejave viery v ich živote.

A teraz by som rád pokračoval svedectvami zo stretnutia nášho spol. DISMAS k 5. výročiu v Trenčíne.



Foto: symbolická fotka počas svätej omše zo stretnutia nášho spol. DISMAS k 5. výročiu v Trenčíne, odstupy ešte stále znázorňujú pravidlá, ktoré boli v tom čase kvôli korone.

A hneď by som začal svedectvom člena, ktorý sa v januári 2020 vrátil z väznice a chcel sa podeliť aj s celým Česko Slovenskom, ako Ocko koná za múrmi väznice a v jeho živote. Pri svedectve dostal výnimku, nakoľko máme v pravidlách, že bývalý ods. môže svedčiť na verejnosti až po pol roku, keď vykazuje udržanie svojej vernosti s Kristom. Tak a už spomínané **svedectvo Maroša Sýkoru**: „PBJK bratia a sestry, toto svedectvo som sa rozhodol vydať o tom, ako Boh konal v mojom živote a o tom, ako som Ho našiel, ako ma sprevádzal a prečo sa to všetko okolo nás deje. Začal by som Žalmom 23 a súčasne aj slovami piesne od LCH „...aj keby som mal ísť tmavou dolinou, nebudem sa báť zlého, lebo Ty si so mnou. Tvoj prút a tvoja palica - tie sú mi útechou...“ . V minulosti som pracoval spolu s Michalom L. (zakladateľom DISMASu) v ZVJS 18 rokov, posledných 9 rokov ako pedagóg. Život som si užíval plnými dúškami, cítil som sa šťastne, nič mi nechýbalo. Jedného dňa som však zlyhal a kvôli nesprávnemu rozhodnutiu som sa dostal na šikmú plochu, čo následne viedlo až do výkonu trestu odňatia slobody. Súd ma odsúdil na 7 rokov nepodmienečne. Bol to ten najhorší okamih môjho života, nielen pre mňa, ale i pre moju rodinu a z časti aj pre priateľov a známych. Spočiatku som vedel, čo môžem od samotného výkonu trestu očakávať, nakoľko som mal znalosť v danej problematike. Obával som sa však styku s odsúdenými, pretože nie je jednoduché prísť medzi nich ako bývalý príslušník, spolunažívať a prežívať dané okamihy s nimi. Výkon väzby som si odpýkával v Ilave, kde som požiadal o samostatné ubytovanie. Bol som umiestnený do monitorovacej cely, nakoľko iná nebola možná. V tej chvíli mi to bolo úplne jedno. Jediné, čo som vedel bolo, že to musím zvládnuť sám. Každý jeden deň bol veľmi náročným a ťažkým na psychiku. Na vychádzku som sa odhodlal až po približne 3 týždňoch s úmyslom nájsť si nejaké drierka na vyhotovenie krížika (mal som potrebu, mať pri sebe niečo k čomu by som sa modlil). Modlieval som sa každý deň. Spočiatku to boli modlitby povrchné, pri ktorých som prosil Boha neustále o niečo, hlavne o to, aby to všetko dobre dopadlo. Neboli to modlitby za rodinu, žiadne poďakovanie sa - nič, čo by vychádzalo zo srdca. Dni plynuli a ja som postupne strácal na váhe, bol som slabý, opúšťal som sa. Začal som chodiť častejšie na vychádzky, sporadicky ísť do posilňovne, ale všetko to bol iba chabý pokus o naštartovanie sa. Približne po 3 mesiacoch som ležal na posteli a prosil Boha, aby sa to už všetko skončilo. Buď nech si ma vezme, alebo nech mi dá silu sa konečne pozviechať a začať zo sebou niečo robiť. Tak dlho som ho prosil, až som padol na kolená a začal sa so slzami v očiach modliť a prosiť. A tým, ako som tam tak kľačal, mi začali hlavou prechádzať pozitívne myšlienky, malinké svetielko do môjho života začalo prenikať. Nebolo to náhle a zrazu, ale každým dňom som sa dostával do iných myšlienok, do nádejí, do hĺbky svojho srdca. Takto utekali dni za sebou a ja som sa čoraz častejšie modlieval (začal som ďakovať, modliť sa za rodinu, tých ktorí mi boli oporou), chodieval častejšie do posilňovne, na vychádzky a i napriek tým obmedzeniam a možnostiam, ktoré som mal, som sa snažil všetky tie dni tráviť zmysluplne. Každý deň som sa snažil hľadať a pochopiť nie prečo sa to stalo, ale vôľu Pána. A takto ubiehali dni, až som nakoniec po právoplatnom odsúdení musel odísť do iného ústavu na výkon trestu. V Ilave som takto strávil na samotke dlhých 14 mesiacov. Samotný výkon trestu som začal v minimálnom SS v Sučanoch. (Foto: počas tohto svedectva v kostole Juh Trenčín). Tam som sa dostal po prvýkrát do priameho styku s odsúdenými. Spočiatku to nebolo jednoduché (vzhľadom na moje predošlé zamestnanie), avšak odstupom času sa všetko upokojilo a ich vzťah voči mojej osobe bol nekonfliktný. Začal som pravidelne chodiť na nedeľné omše, v prípade možnosti som bol nápomocný aj väzenskému kaplánovi. Avšak nikdy som nebol na spovedi. Jedného dňa si ma zavola pedagóg a informoval ma, že príde akási skupina s náboženskou tematikou a že, či mám záujem sa zúčastniť. Keď som prišiel na spomínané stretnutie, zazrel som tam môjho bývalého kolegu Michala L. Počas tejto aktivity sa spievali rôzne chvály, vydávali sa svedectvá. Jedným z nich, ktorý svedectvo vydával, bol aj Michal. Bol som prekvapený, ako sa zmenil jeho život, ako sa zmenil on sám. Po skončení sme sa pozdravili, daroval mi ruženec a povedal som mu, že som veľmi rád za jeho prítomnosť a poďakoval sa, že som ho mohol vidieť. Viete, vidieť niekoho po tak dlhej dobe s kým ste pracovali, bolo pre mňa pohladenie na duši. Ďalšie dni boli o tom, ako som sa začal učiť modlievať ruženec. Vôbec som to nevedel, nepoznal som silu ruženca. Začal som sa modlievať častejšie a hlbšie. Začal som Pána nielen prosiť a ďakovať, ale sa s Ním už aj rozprávať. Približne po dvoch mesiacoch som začal byť opäť slabý, modlitby utíchali a mne niečo chýbalo. Nebolo to ani tak niečo, ale niekto. Nevedel som udržať v sebe tú vôľu sa modliť, vytrvať a byť s Pánom každý deň. Prešla mi hlavou myšlienka, že by bolo dobre, keby tu mohol opäť Michal zavítať. Moje tiché prosby boli vypočuté a on opäť prišiel. Tak ako aj predtým boli vydané ďalšie nové svedectvá a mňa každé jedno z nich oslovilo a zanechalo vo mne blažený pocit. Začal som sa čoraz viac zamýšľať nad samotnou vierou, jej zmyslom, modlieval som sa častejšie a postupne si vpúšťal do svojho srdca Krista. Po 2 rokoch a 2 mesiacoch som bol premiestnený do Otvoreného oddelenia v Prešove. Bola tam zriadená kaplnka, kde som mohol



chodieval každý deň v rámci osobného voľna, čo som aj od prvého dňa využíval. Začal som chodiť pravidelne na spovede a každý deň sa modlieval ruženec. Približne po 2 mesiacoch v tomto oddelení pedagóg zorganizoval vystúpenie skupiny Lamačské Chvály s Braňom Letkom. Na moje prekvapenie a samozrejme potešenie s nimi prišiel aj Michal. Vôbec nevedel, že som tam a konečne sme mohli prehodiť aj zopár slov o jeho premene a osvietení. LCH boli skutočne veľkým prínosom nielen pre mňa, ale aj pre samotných odsúdených. Odstupom času to neboli iba LCH, ale aj rôzne iné skupiny, iní mladí ľudia so svojimi svedectvami, nezabudnem spomenúť Michala Straku alias „EGA“. V spolupráci s Michalom a mojím pedagógom sme začali pracovať na rozvíjaní skupiny DISMAS v Otvorenom oddelení. Spočiatku som sa modlieval každý deň v kaplnke sám, neskôr sme boli dvaja a onedlho až piati. Každý večer sme chodievali do kaplnky sa modliť, či už to bolo za naše rodiny, za chorých, odsúdených, členov Dismasu, nepriateľov alebo za duše v očistci. Každý deň bola naša modlitba na nejaký úmysel. Boli soboty, kedy sme sa modlievali dlhšie a keď nebolo možné ísť do kaplnky (čo sa stalo iba zriedka), stretli sme sa na izbe a spolu sa pomodlili. Raz mesačne sme chodievali aj do kostola, čo bolo pre nás tiež veľkým prínosom. Tu v Otvorenom oddelení som sa začal vnímať už inak, tá hrubá a zatvrdnutá škrupina na mojom srdci postupne opadávala a začalo prenikať čoraz väčšie svetlo a bezhraničný pokoj. Minulý rok prišlo k novele zákona a ja som mohol ísť domov skôr, ako bolo moje podmienené prepustenie. Avšak nestalo sa tak, aj keď som splňal podmienky. Nebol som vôbec nahneváný a prvé, čo som urobil, som poďakoval Bohu, že mi vôbec takúto nádej dal. To, že ma nepustili som vnímal ako zatiaľ nedokončené dielo, aby som mohol odísť. Dokonca aj Michal mi pred pojednávaním povedal, že ak ma nepustia, Pán ma s tebou ešte plány a o jeho vinicu (kaplnka, ústav) by nebolo postarané. A bolo to tak, nakoľko za tých posledných 8 mesiacov, ktoré som ešte musel zotrvať až do podmieneného prepustenia, som sa naďalej spoznával, pracoval na sebe a rástol. Deň pred podmieneným prepustením som sa spýtal odsúdeného, že či sa bude starať o našu vinicu, aby som mohol ísť domov. Povedal, choď, už nadišiel tvoj čas. A tak sa aj stalo. Všetko to obdobie, ktorým som si prešiel nielen ja, ale i moja rodina, bolo zrazu preč. Obzretím sa späť, som prišiel na to, že skutočne sa všetko pre niečo deje. Ja som tam spoznal Boha, prijal som do srdca Krista a čo je tiež pre mňa dôležité, že vďaka Pánovi som spoznal a našiel aj seba. Za celé obdobie počas výkonu trestu chcem poďakovať hlavne svojej rodine a známym ktorí ma podporovali. Taktiež aj príslušníkom a odsúdeným s ktorými som prichádzal do kontaktu. Pretože oni boli pre mňa skúškou, oni boli poslaný Pánom pre môj rast. Nezabudnem opomenúť Michala, ktorému ďakujem za živú vodu, ktorou ma chodil polievať, aby som duchovne rástol. Nech Vás všetkých Pán žehná a ochraňuje. Po príchode domov, ak si myslíte, že som toho nechal, tak sa mýlite. Môj Pán ma tak miluje, že ma nenechal od seba odísť a vďaka Michalovi a pánovi dekanovi som s Kristom každý deň v dome Jeho Otca, kde aj pracujem a Jemu slúžim. „...som Tvojou ovečkou malou a voňavou, čistou a radostnou Tebou ľúbenou. Ja milujem kráľa a On ľúbi mňa....“ Pán miluje Vás všetkých, každého jedného bez rozdielu, BŤŽ+ “ Maroš



Umelecké centrum F6 Dismas - vela pozehnania a pozdravujeme 🙌 Genialna sluzba a tesime sa, ze aj vazni maju prilizitost zazivat dotyk nasho Ocka



o. Ján Krehlík Pred 59 minútami (upravené)

Bola to česť byť tam pozvaný a vidieť live aspoň zlomok ovocia práce a veľkého úsilia spoločnosti DISMAS pre spásu duší tých najzranenejších životom. Boli to mocné svedectvá, o veľkej Božej Láске. Thx LCH. Thx EGO. Thx Michal L.

Sunokova ❤️

Samko ameeeeeeeeen

Foto: CHAT počas priameho prenosu mohli sympatizanti, ale aj ľudia, ktorí nepoznajú naše spol. Dismas reagovať na chate v priamom prenose práve na tieto svedectvá a všetko, čo sa prezentovalo počas tohto neuveriteľného stretnutia.

Ja by som trochu zareagoval na toto svedectvo, lebo je veľmi kľúčové, čo si možno niekto ani neuvedomuje a to v tom, že tu už nejde o klasický prípad, keď niekto skončí vo väzení, ale ide o príslušníka zboru, ktorý bol mojím nadriadeným v Leopoldove. Samozrejme vieme, že je to veľmi tenký ľad a ozaj aj pri prvom pošmyknutí človek môže skončiť za mrežami. A práve Maroš je príkladom, že aj príslušník sa môže zmeniť a nasledovať Ocka a budovať Božie kráľovstvo v divízii Dismas. Teraz sa chcem zastaviť a vyhladávať slovo Divizia na internete, lebo už dlhší čas vnímam, že to mám pozrieť, nakoľko som už viackrát spomenul spojenie „divizia Dismas“. Tak teraz ti chcem uviesť popis, ktorý je vysvetlený na internete: [https://sk.wikipedia.org/wiki/Div%C3%ADzia_\(vojensk%C3%A1_jednotka\)](https://sk.wikipedia.org/wiki/Div%C3%ADzia_(vojensk%C3%A1_jednotka))

Divizia je vojenská jednotka alebo zoskupenie, ktoré má pri plných bojových stavoch 10 000 - 24 000 mužov. Vo všeobecnosti však môžu počty vojakov divízií veľmi kolísť v závislosti od krajiny pôvodu a druhu vojsk. Veliteľom divízie je najčastejšie generálmajor. Vo väčšine armád sa divízie skladajú z viacerých plukov alebo brigád. Viaceré divízie pritom vytvárajú zbor. Divízie sú pomenované na základe prevládajúceho typu vojsk, aj keď pomer prevládajúcej zložky vojska oproti ostatným nemusí byť vysoký. V moderných armádach sa vyskytujú pechotné (tiež



Samki Samko jeeeeeeeeeees iduuuuuuuuuuuuu chvalllll



Alena Bednáriková Pane Ježišu pozehnaj všetkých, ktorí slúžia akýmkoľvek spôsobom v Spoločenstve Dismas. Naplň svojou silou, láskou a odvahou všetkých ktorí spoznali svoj hriech, ofutovali ho a činia pokánie.



Ľubica Ďurejová aké je dobré oslavovať teba Pane,,,,, si náš Boh a pán, pánov, kráľ, kráľov, amen, amen



Elena Albertovičová Vďaka Otec za spoločenstvo Dismas a žehnám veľa pozehnania do služby, aby ste videli to, čo sejete vo väzniciach. Buďte pozehnaní 😊



Lenka Šturmová Díky za váš stream Dismas Bůh vám žehnej a unášej v jeho plnost a věci do příštích dní.Chválíme s vámi a jsme s vámi v duchu z ČR Kutné Hory 😊

označované ako strelecké), motorizované (niekedy tiež motostrelecké), tankové (niekedy označované ako obrnené, či pancierové), delostrelecké, výsadkové, aeromobilné (vyzbrojené veľkým počtom helikoptér) a letecké divízie. V súčasnom ponímaní boja je divízia dostatočne veľkým vojenským zoskupením, ktoré môže samostatne operovať a efektívne účinkovať na bojisku a preto je považovaná za základnú takticko-operačnú jednotku.

Chvála ti Pane. **Braček**, keď som to zbadal, tak si hovorím, že ak bude Ocko chcieť, všetko je možné a v písme máme predsa napísané: **1Sol5,19-22** „*Ducha neuhášajte, prorockými nepohrdajte! Ale všetko skúmajte a čo je dobré, toho sa držte! Chráňte sa zla v akejkoľvek podobe!*“

Po svedectve Maroša pokračujem ďalším svedectvom, ako dopadá vplyv Dismas-u nielen na uväznené osoby, ale aj na príslušníkov a personál vo väzniciach. Podelím sa s tebou o svedectvá (viď foto v rúšku, ktoré som dostal od sestier z väznice v Sučanoch):

1)Svedectvo: Včera večer som volal s jedným príslušníkom a rozprávali sme sa aj o Dismase. Popri tom povedal, že príslušníci ako dostanú NL hovoria medzi sebou: „*Ukáž, čo píše Mišo Libant*“ a nečíta to len jeden príslušník, ale i vacerí a pritom povedal, že štandardnú poštu čítajú rýchlo, ale NL aj 10 - 15 min. Takže sa evanjelizujú ozaj aj príslušníci.

Doplnenie informácií k svedectvu: pedagóg nahliada do korešpondencie (teda číta prijaté a odoslavné listy odsúdených/obvinených). A práve o tejto skutočnosti tú píšem, lebo teda nečítate len vy a vaši spolubývajúci tento NL, ale aj príslušníci. Doplním ešte, že štandardný list sa číta cca 2-3 min. a NL čítali 10 až 15 minút dopodrobna a tiež nielen jeden pedagóg, ale aj referent režimu, PBS, nadriadení. Nie je to nádherná evanielizácia? Do toho ešte vaše modlitby za nich a opica diabol sa môže zblázniť, ak protiútoky na všetkých frontoch sa vykonávajú. Tak potom číslo, ktoré posielame NL nie je reálne len 200 členom, ale s personálom a spoluodsúdenými aj do 1 000 ľudí. Ocko je veľmi dobrý a ani nevieme ako to všetko rastie. Ako v podobenstve o horčičnom semene. **Mk4,26-27** „*S Božím kráľovstvom je to tak, ako keď človek hodí semeno do zeme; či spí alebo vstáva, v noci či vo dne semeno klíči a rastie a on ani o tom nevie. Braček nie je to nádherné ako sa Ocko o jeho diele stará, lebo ono nie je naše, ale Jeho. Keby je naše rozpadne sa hneď.*“

2)Svedectvo: v období pred korunou sme boli v jednom ústave, kde bolo 153 odsúdených a vtedy som vnímal slovo, že by som mal povedať modlitbu odovzdania sa života Ježišovi, určite ju poznáte. Tak som sa spýtal dekana, či aj on to takto vníma, aby sme boli pod autoritou a on povedal, že áno tak som ju povedal a po konci týchto modlitieb chvál a svedectiev prišiel za mnou dekan a povedal: „*Michal, ako si dával tú modlitbu odovzdania života pre Ježiša, tak nestáli a nemodlili sa len všetci odsúdení, ale aj ôsmi referenti, čo ich strážili.*“

3)Svedectvo: minulý rok ma jeden odsúdený zastavil vo väznici v ktorej sme práve dohrali chvály a skončili svedectvá, pričom mi začal rozprávať: „*Viete Pán pedagóg pred dvomi rokmi som bol v inom ústave a vy ste tam prišli, tak ako tu svedčiť a počas toho ako ste hovorili nás strážil najhoši príslušník z tej väznice, nemyslím prísny to je iný myslel som, že robil napoky zle - taký neľudský, proste zneužíval, že sme boli zavretí. A práve tento príslušník Vás počúval, keď ste hovorili svedectvo, aký ste prv boli, že ste pokladali odsúdených za „hoväzi“ a teraz ich vo svojom voľnom čase navštevujete. Ako ste to hovorili videl som na tom príslušníkovi, ako sa mu zmennil výraz tváre. A práve tento príslušník bol nasledujúci týždeň ako keby úplne vymenený, príjemný, spravodlivý a dotknutý Duchom Svätým. Neveril som, že je to on.*“ Chvála Pánovi! Ozaj, je Božie slovo účinnejšie ako dvojsečný meč. **Hebr4,12-13.**

Jedna členka mi poslala zaujímavé svedectvo o modlitbe: Prednáška kňaza Dominika Chmielewskeho, ktorý vedie spoločenstvo Bojovníci Panny Márie: „*Dvetisíc rokov v modlitbe svätých mystikov a tých ktorí všetko prijímajú od Boha je jeden špeciálny spôsob, keď Boh vypočúva modlitby tých, ktorí sa modlia v noci. Nepoznám ľudí, ktorí by od Boha nedostali to, o čo ho prosia. Nevieť prečo to tak je, ale noc má moc na vyprosenie zvláštnych milosti. Preto je adorácia veľmi silná. A je jedna špeciálna modlitba, ku ktorej chcem pozvať každého z vás. Čo to znamená? Keby sme otvorili Sväté písmo, videli by sme veľkých prorokov, ktorí zachraňovali celé národy svojou modlitbou – modlitbou pokorenia sa. Od čoho závisí? Od toho, že sa kladieme v úplnej poníženosti na zem pred Bohom. Môžeme povedať, že je to modlitba ležania do kríža /poloha dole tvárou a ruky rozťahané ako na kríži – volá sa prostrácia/. Modlitba pokánia – modlitba úplne zabudnutá.(Foto: kňaz Dominik Chmielewsky). Kto sa dnes modlí modlitbu **prostrácie**? Milovaní, to je modlitba, ktorá je vždy Bohom vypočutá. Pamätám ako v jednom exorcizme roky dozadu u istej posadnutej dievčiny veľa exorcistov sa modlilo nad ňou. Skúšali rôzne metódy exorcizmu..., ale diabol sa smial, vystatoval sa a hovoril: „*Nevyjdem! Nemáte žiadnu moc!*“ Pamätám si, že som meškal na tento exorcizmus,*



už začali modlitby a bola vystavená Najsvätejšia Sviatosť. Obliekol som si albu, štólu a videl som, že okolo dievčiny je niekoľko ľudí. Diabol ako vždy ručal, smial sa, vyvyšoval sa. Ja som si sadol pred Najsvätejšiu Sviatosť a vtedy prišlo vnuknutie: „Zlom pýchu tohto démona tvojim uponižením sa!“ Povedal som: „Pane, ako to mám urobiť?“ Vtedy sa mi ukázal obraz seba samého, ako ležim v prostrácii pred Najsvätejšou Sviatosťou. Hned' som sa položil do



prostrácie pred Najsv. Sviatosť a začal som odprosovať najprv za svoje hriechy, potom za hriechy tej dievčiny a za hriechy jej rodiny... . V tom začal ozrutný krik: „Sviňa. Kto ti kázal takto sa modliť? Odkiaľ vieš, že sa máš takto modliť? Okamžite vstaň, ty buzerant. Vstávaj!“ Boli to démonické revy a exorcista povedal: „Všetci si ľahnime do prostrácie pred Bohom v úplnom ponížení sa!“ Ach, keby ste len mohli vidieť, čo sa potom dialo. Celé peklo v tej dievčine hrozne zavijalo, vrešťalo a kričalo: „Drvíte ma. Kto vás naučil takto sa modliť?! Ako viete, že sa treba takto modliť?!“ Po niekoľkých minútach vstala táto dievčina oslobodená. Ten exorcizmus trval niekoľko rokov a len niekoľko minút takejto modlitby stačilo na jej oslobodenie. Takú veľkú silu má táto modlitba. Pozývam vás už teraz každú Božiu noc, aby ste si na 10 – 15 min. ľahli do prostrácie a začnite celým srdcom odprosovať za svoje hriechy, za hriechy vášho manželstva, za hriechy svojej rodiny a svojich predkov. Povzbudzujem vás k tomu. Ktokoľvek z vás, čo i len trošku pociťuje vnuknutie, že vás Boh k tomuto požíva a prosí o to, neodmietnite túto milosť.“ Foto: D. Chmielenský a spoločenstvo Bojovníci Máriini.

Dňa 16.6.2020 sme boli pozvaní do Rádia Mária aj s členmi Dismas-u, ktorí strávili nejaký čas za múrmi väznice. Dôvod pozvania bolo nahráť Korunku Božieho milosrdenstva, slávnostný ruženec, Litánie k Božskému Srdcu Ježišovmu (Schválil pápež Lev XII. v roku 1899) a Anjel Pána, ktorý sme aj v živom vstupe povedali, pričom na začiatku sme pár vetami povedali svedectvo o tebe. Pýtali sa nás aj na úmysel, bol obetovaný za naše spol. Dismas. Všetci ťa pozdravujú a žehnajú. Myslím si, že aj takto bez predsudkov dokázalo vedenie Rádia Mária, že sme bratmi a sestrami v jednej cirkvi všemohúceho Boha. Teším sa, že aj do takejto služby nás pozval Ocko.



Foto: Rádio Mária s riaditeľom kňazom Martinom Jarábekom Foto: priamo po modlitbe Anjel Pána o 12:05 hod.

Ešte pridám jednu komunikáciu s Jožkom Šiškom ako sme sa vracali domov z BA. Počas návratu sme sa zastavili na jedle v Mcdonalde a všetci sme si niečo dali až na Jožka. A ako sme sa o tom rozprávali vzišlo, že sa postí o vode a že bude aj zajtra. Jožko je už dlhší čas doma, ale čo viem, je že od väzby až po dnešný deň tuším stále drží dva krát do týždňa pôst o vode čo znamená, že počas dňa pije len vodu. A vtedy ja a Štefan Frivaldský sme sa pozreli na seba, lebo nás to usvedčilo, možno to usvedčilo viacerých, ale ja už dlhšie vnímam, že ak je mi dobre a nemám v úvodzovkách veľké útoky, tak ochabujem v týchto pôstoch a podobne sa vyjadril aj Štefan. Ten povedal, že ako bol vo VT, tak držal pravidelne pôst a teraz je to skôr zriedkavé. Ale som rád, že sa to stalo a že sme už tento týždeň obnovili aj my pôst o vode a chcel by som ťa pozvať do tohto umenšenia tela a vyvýšenia Ducha.

1Kr21,9-12 *2Krn20,3 *Ezd8,21 *Tob12,8 *Jdt4,9 *Est4,3 *Est9,31 *Est14,2 *Ž35,13 *Ž69,11 *Ž109,24 *Iz58,3-6 *Jer36,6-9 *Dan9,3 *Joel1,14 *Joel2,12-15 *Jon3,5 *Zach8,19 *2Mach13,12 *Mt17,21 *Lk2,37 *Sk27,9 *2Kor6,5 *2Kor11,27 *Sdc20,26 *1Sam7,6 *1Sam31,13 *2Sam1,12 *2Sam12,16-23 *1Kr21,27 *1Krn10,12 *Ezd8,23 *Neh1,4 *Neh9,1 *Jdt4,13 *Bar1,5 *1Mach3,47 *Mt4,2 *Mk2,18 *Lk5,34 *Sk13,2-3 *Sk14,23 *Mt6,17-18 *Zach7,5 *Mt6,16. Svedectvo moderátorky Rádia Mária Moniky Martinkovičovej vid' foto na prvej strane):

„Drahí priatelia Veľmi rada by som s Vami podelila o svoje svedectvo o tom, akú veľkú silu má modlitba a ako je dobré vytrvať v modlitbe napriek všetkému, čo sa okolo nás deje. Pred časom som písala o tom, ako som sa stala dobrovoľníkom rádia Maria Slovensko. Oslovujem teda ľudí, ktorých by som chcela na rozhovor aby svedčili o viere v Boha. Takto som oslovila i Michala a Mirku Libantovcov a bola som u nich doma, aby sme si prešli rozhovor, ktorý

mal byť na druhý deň. Niekoľko týždňov ma priebežne pobolievalo ľavé koleno na, ktorom som nikdy nemala žiadny úraz a ani nič iné prečo by malo bolieť. Čas u Libantovcov plynul, koleno bolelo a v jednu chvíľu Michal priniesol listy od Vás drahí priatelia, ktorí ste vo väzení a Michalovi píšete. Mne tak zasvietili oči a hovorím, že „jej, to sú celé roky, čo som nečítala papierový list“ a Michal mi povedal: „tak, čítaj nahlas“. Otvorila som a čítala nahlas a značila veci v danom liste, ktoré Michal musel vybaviť. Prišiel na rad list od človeka odsúdeného na doživotie - list, ktorý bol napísaný na 11 listoch papiera, teda 22 strán. V prvej tretine spomínaného listu som sa už krútila od bolesti, moje koleno bolo ako v ohni. Michal spolu s Mirkou na mňa položili ruky a pomodlili sa za moje koleno. Koleno ma za veľmi krátko prestalo bolieť a nebolí doteraz určite ani nebude pretože v mene Ježiš je uzdravené:))) Viete, dnes už rozumiem, že keď ma čakajú dôležité veci, či už v rádiu, v práci alebo súkromí je to boj, ktorý môžeme vyhrať jedine s Bohom. Keď píšem tieto riadky, tak mi napadol ďalší príbeh, ktorý je starý cca 2 týždne:)

Každý deň cestujem autom z Trnavy do Bratislavy do práce. Netuším prečo ale jednoducho som nenatankovala i keď na displeji svietilo dojazd 25km a domov to mám raz toľko. Najbližšia benzínka odpočívadlo Zeleneč. Neostávalo iba sa modliť a veriť že sa Pán o mňa postará a ja prídem na najbližšiu benzínku. Pán sa postaral aj keď na displeji auta bola niekoľko km 0 :))) Drahí moji, povzbudzujem Vás k modlitbe v každom čase a v každej chvíli. Náš Boh je dobrý a milostivý. Všetkým Vám žehnám Monika Martinkovičová. K tomu už len dodám, že uzdravenie dáva Ježiš, len On a len v Jeho mene sa môžeme modliť, ale s vierou a láskou k tomu za koho sa modlíme.

Svedectvo Mareka Zachara (viď foto pred Leopoldovom): „PBJK.

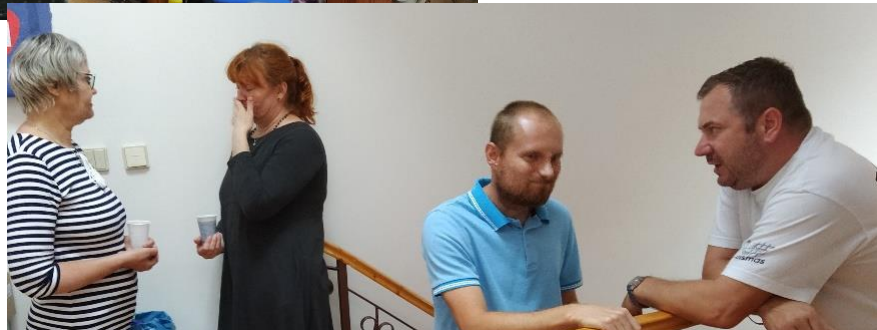
Priatelia dnes (štvrtok 18.6.2020) som mal dohodnuté stretnutie vo väznici v Leopoldove, konečne po takmer štyroch mesiacoch. Ešte doobeda som mal v práci požehnaný čas. Keď som zastavil auto na jednej ulici v Novom Meste nad Váhom, zbadal som rehoľnú sestru, ako doprevádza malé detičky. V okamihu ma napadlo, že by som jej mohol podarovať CD "Lámačské chvály for Dismas", ktoré som mal so sebou. Keď som ju pozdravil Pochválený buď Pán Ježiš Kristus, oči jej zažiarili. S maličkou dušičkou som sa spýtal, či pozná túto skupinu (LCH), odpovedala že pozná. Tak som jej spomenul spoločenstvo Dismas. „Dismas, to sú tí, ktorí chodia do väzníc?“ A vtedy zažiarili zase oči mne. Takže priatelia, na Pánovu chválu toto píšem, že na vás/nás myslia a modlia sa ľudia, ktorých ani nepoznáme. Vo väznici som si pri chválach aj slzy utieral, pretože také chvály nevidieť ani nepočuť hoc kde. Boli to "prežitie" okamihy s Pánom, za ktoré mu i ja veľmi pekne ďakujem. Po sv. omši a litániách k Najsvätejšiemu srdcu Ježišovmu sme sa ešte niekoľko minút zdieľali a povzbudzovali. Keď som po rozlúčení nasadl do auta zas som sa pýtal Pána: "Pane som ja tohoto všetkého hoden?" Marek Z.

Dňa 20.6.2020 v sobotu sa ako viete z NL uskutočnilo stretnutie spol. Dismas (viď foto panoramatická snímka, kde práve hovoril svedectvo Maroš Sýkora). Musím

povedať, že bolo veľmi zlé a upršané počasie, ale aj tak prišlo cez 70 ľudí sa povzbudiť svedectvami, stretnúť sa

s priateľmi, deťmi a spoznať nových ľudí. Len tak pre zaujímavosť, aby si mal predstavu, tak prišli ľudia zo Skalice, Vrútok, Stupavy, Červenika, Leopoldova, Hlohovca, Šace, Trnavy, Bratislavy, Čadce, Pezinka a ešte ďalších miest. Čo znamená

a čo si asi aj tušil, že to nie je štandardné spoločenstvo a síce ho tvoríš aj ty a ostatné Božie deti za múrmi väzníc, čo nás tvorí až 90% vnútri a 10% vonku ozaj z celého Česko-Slovenska. Samozrejme z ČR a z východného Slovenska je to veľká diaľka, ale verím tomu, že ak je túžba, je aj cesta a to je vytváranie, udržanie vzťahov, ktorých základom je Ježiš Kristus.



Boli viacerí, ktorí sa podelili so svojimi svedectvami a to Jožko Štrbaví, Jožko Šiška, Maroš Bilík, Marta Bitalová, moja maličkosť a Dávid Janočko. Program bol veľmi pestrý, začali sme spoločnou modlitbou za naše spoločenstvo s prízvukom na tých, ktorí dnes nemohli sme prísť a tiež ako poďakovanie za tvoje modlitby bez ktorých by sa to takto určite neuskutočnilo, takže ti ďakujeme. Potom sme požehnali dary na Agapé, začali sa chvály na oslavu Ocka a medzi piesňami boli spomínané svedectvá a po nich bol čas na vzájomné budovanie a utužovanie vzťahov a vzájomné sa bližšie spoznávanie jednotlivých údov Kristovho tela v divízii Dismas (vid' foto pri rozhovoroch). Niektorí sa osobne stretli prvýkrát v živote. Súčasťou bolo spomínané Agapé (hody lásky), na fotke Jožko Š. s členom spoločenstva a ako vidíte radostná atmosféra plná pokoja a lásky. Ozaj ti ďakujem Ocko za všetko, čo sme dostali a aj za to, že môžeme slúžiť. Áno, služba je dar a veľká milosť. * Mk10,45



Krásna udalosť pri ktorej bolo aj spol. Dismas, bola aj svadba, niektorých už poznáte aj z NL, nakoľko pravidelne chodievame s kapelou Bétel, navštevovať väznice. Boli sme pritom, keď si povedali svoje áno. Foto: spomínaná svadba Ondreja a Dominiky. Musím povedať, že keď sme boli v kostole a ženích prišiel k oltáru k Ambone a začal čítať druhé čítanie konkrétne knihu Piesní

(Pies4,1-15) o neveste, tak po prečítaní pár slov zastavil a po pár sekundách znovu začal a zase dlhšie ticho. Potom som to pochopil, on si uvedomil, že to, čo číta aj práve prežíva a že Duch svätý opisuje jeho nevestu a On od radosti tam plakal, nie raz, ale až kým to nedočítal. Nevie, či v tej chvíli bol niekto v kostole, kto mal oči suché. Tak aj toto je svedectvo dvoch mladých ľudí, ktorý v čistote boli spolu 7 rokov a potom sa zobrali pred Ockom. Je to ťažké, ale verím tomu, že ako On a všetci, ktorí kráčajú s Kristom, ak čakali na svoju polovičku dlhší čas a to najdrahšie, čo mali jej odovzdali, tak to bude až do smrti. Tuším ani nepoznám rodinku, ktorá by reálne žila s Kristom, aby sa rozviedla. To proste Ocko nedovolí, samozrejme, že za predpokladu, že si mu naozaj zveril svoj život. Foto: Katolícke noviny č.25 zo dňa 21.6.2020

Dňa 22.6.2020 v pondelok sme mali ísť do Častej Papierničky (Účelové zariadenie kancelárie NR SR vid' foto), kde bolo viacdnové stretnutie detí z detských domov z celého Slovenska, ktoré spadá pod Úsmev ako dar a boli sme pozvaný a oslovený, či by sme nedokázali vybaviť Michala-Ega na toto podujatie. Vnímal som, že by to potešilo množstvo detí, ktoré sú bez rodín, a tak sme súhlasili a Michal napísal, že príde. Vyrazil som s celou rodinkou a počas cesty sme obdržali telefonát, že Michal-Ego nepríde, lebo sa ohlásila veľmi vzácna návšteva a už je na ceste a tiež, že práve finišuje nový album a že to časovo nedá. Boli sme smutní, ale aj tak sme pokračovali

v ceste, že aspoň potešíme a povzbudíme a usmerníme tieto detičky na ceste k Ockovi a životu s ním vašimi svedectvami. A ako

sme sa dozvedeli túto správu, tak hovorím rodinke, dáme si ruženec za Ega, aby to Ocko vyriešil ved', či nemajú byť potešené tieto deti? Tak som si hovoril nahlas a nahlas sme to odovzdali a modlili sme sa. Ako sme dohovorili jeden desiatok ruženca, ktorý slávne vstal z mŕtvych, tak zazvonil telefón a prišla zázračná správa: „Michal ide napriek

Milí čitatelia,

azda nie je veriaci katolík, ktorý by nepoznal obraz Ježiša ukazujúceho na svoje Srdce. Ježiš je veľkorysý. Na svoje Božské Srdce si privinie každého, len človek musí o to stať.

Norbert z výkonu trestu odňatia slobody nám napísal úprimné slová, v ktorých sa vyznáva, že cestu k Bohu si našiel až vo väzení: „Osobne si myslím, že nikdy nie je neskoro na zmenu postoja, ak je úprimná.“ Ďalej v liste naznačuje, že nielen jemu pomáha duchovná starostlivosť kňazov i laikov, ktorí pôsobia vo väznici. Aj prostredníctvom nich pochopil, že nie Boh pácha zlo, ale my ľudia sme jeho tvorcami. Váži si ľudí zo spoločenstva Dismas, čo prichádzajú za väznenými v svojom voľnom čase, ktorý by mohli tráviť s vlastnými rodinami. Hoci spoločenstvo má za sebou len päť rokov pôsobenia, obetavosť členov prináša úžitok v mnohých obráteniach odsúdených.



všetkému a ostatní budú musieť počkať“, nebudem tu ani menovať, kto všetko čakal na neho 3 hodiny. Ale Ocko to vyriešil. Jedno odovzdanie do neba a pomoc našej mamičky a Ego bol na ceste. Chvála Pánovi!

Foto: Michal Straka-EGO na spomínanej akcie v Častej Papierničke, kde nielen spieval, ale aj hovoril svedectvo deťom bez domova, resp. deťom z Úsmevu ako dar, ktoré vedie Jožo Mikloško, sedí v modrom tričku na fotke pri mne. Deti sa ozaj bavili. A Michal - Ego im pripravil súťaž. Potom im rozdal čisto nové veci z ktorých sa najviac výhercom páčili tenisky NIKE.



Verím, že po poslednom NL č.38 už máš pri sebe sv. písmo (ak ho náhodou nemáš, napíš mi resp. pošli mi balíčku a pošleme ti) a píšem to preto, lebo sa chcem podeliť s tebou o časti z Božieho slova, ktoré som našiel, keď som hľadal, čo je pre Ocka dôležité pri plnení Jeho vôle (chudobní): **Ž112,9 *Pris128,27 *Sir4,9 *Sir7,36 *Sir14,13 *Sir29,12 *Sir29,15 *Iz58,7 *Zach7,10 *Mt11,5 *Mt19,21 *Mk10,21 *Mk12,43 *Lk4,18 *Lk6,20 *Lk14,13 *Lk18,22 *Lk21,2 *2Kor9,6-15 *Gal2,10 *Jak2,5 *Dt15,8, *Tob2,2 *Ž72,12-13 *Ž82,4 *Mt25,40 *Gal6,9-10 *Mk9,41 *Lk10,25-28 *Mt10,40-42** (vdova, sirota): **Ex22,22 *Dt10,18 *Dt14,29 *Dt16,11-14 *Dt24,19 *Tob1,8 *Job24,21 *Sir35,17 *Iz1,17 *Jer49,11 *Mal3,5 *2Mach8,28-30 *Mk12,42 *Lk4,28 *1Tim5,1-16 *Jak1,27**

Čakádeho otčeta určite aspoň raz v živote napadne otčeta: Aký má život zmysel? Nietke som čítal, že ruský neuroológ a psychiater židovského pôvodu Viktor Frankl si myslí, že otčeta, by smel mať tatko: „Aký zmysel chcem životu dať“

Foto: časť listu od Róberta z Leopoldova v ktorom cituje Viktora Emila Frankla, ktorý bol počas II. svetovej vojne v koncentračných táborech Osvienčime, Dachau a Terezíne: „Aký zmysel chcem životu dať“.

Dňa 25.6.2020 sme od rána boli na ceste do Prešova na väzbu a OO, kde sa uskutočnili chvály a svedectvá pre povzbudenie obvineným a odsúdeným na ich ceste ku Kristovi.

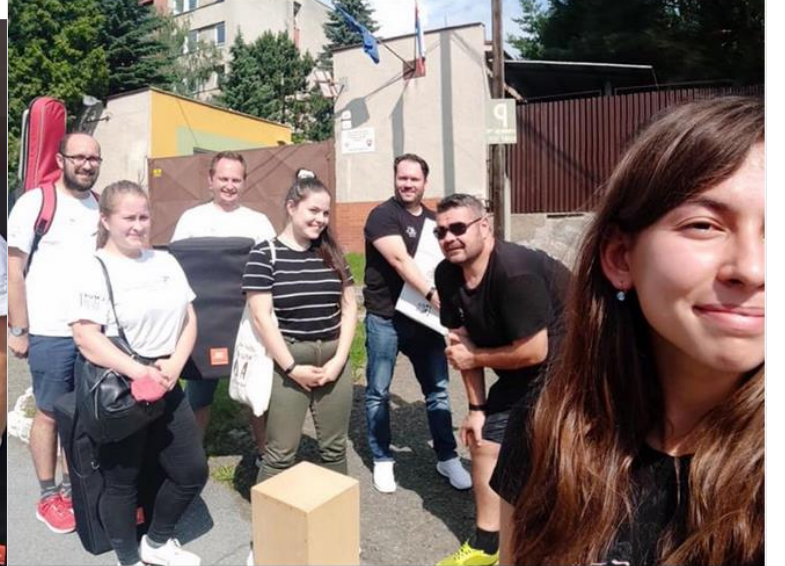
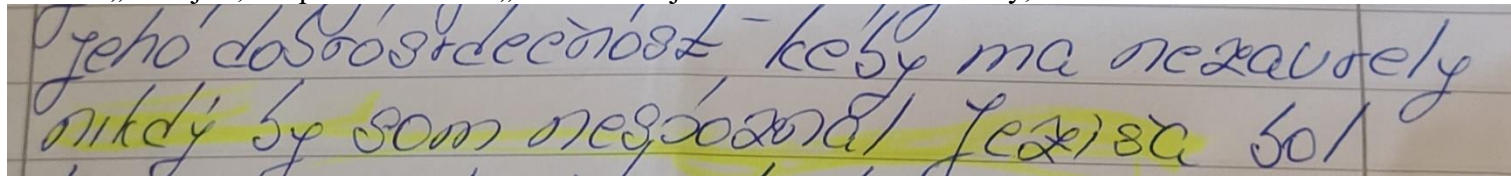


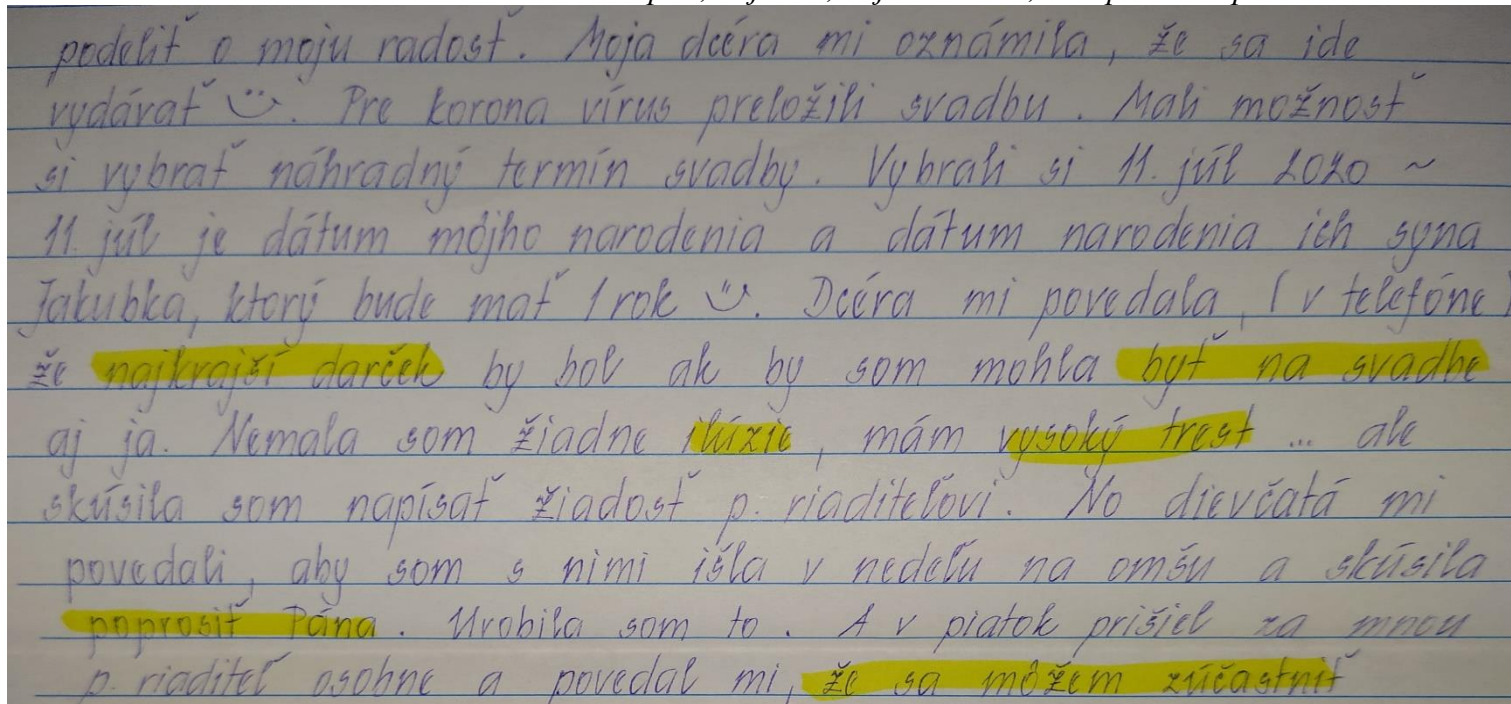
Foto: Facebook spoločenstva L' mury pred VV Prešov a Foto: pred OO Prešov, kde práve vstupujeme a samozrejme podľa tradície Jožko Šiška v tento čas šiel do rómskej osady zaniest' potrebnú charitu. Len pre zaujímavosť už len poviem, že nakoľko sme neboli na východe cca cez 3 mesiace išli sme na východ na dvoch autách, aby sa zobralo čo najviac vecí nielen pre rómov v osadách, ale aj pre členov spol. Dismas.

Jedno úsmevné zamyslenie: Mladý muž sa opýtal mnícha - starca: „Otče, a to sa musím úplne zrieknuť sveta?“ „Neboj sa,“ odpovedal starec. „Ak bude tvoj život skutočne kresťanský, svet sa okamžite zriekne teba.“



Jeho doštosťdecnosť - keby ma nezavrelý nikdy by som nepoznala Ježiša 501

Foto: časť listu od Mária zo Želiezoviec v ktorom píše, že je rád, že je vo väzení, lebo práve tu spoznal reálne Ježiša.



podeliť o moju radosť. Moja dcéra mi oznámila, že sa ide vydávať 😊. Pre korona vírus preložili svadbu. Mali možnosť si vybrať náhradný termín svadby. Vybrali si 11. júl 2020 ~ 11. júl je dátum môjho narodenia a dátum narodenia ich syna Jakubka, ktorý bude mať 1rok 😊. Dcéra mi povedala, (v telefóne) že najkrajší darček by bol ak by som mohla byť na svadbe aj ja. Nemala som žiadne kúzy, mám vysoký trest ... ale skúsila som napísať žiadosť p. riaditeľovi. No dievčatá mi povedali, aby som s nimi išla v nedeľu na omšu a skúsila poprosiť Pána. Urobila som to. A v piatok prišiel za mňa p. riaditeľ osobne a povedal mi, že sa môžem zúčastniť

Foto: časť listu od Emílie v ktorom píše o reálnom zázraku, nakoľko jej dcéra má svadbu 11.7.2020 a v ten deň sa narodila. Dcéra jej povedala, že najkrajší darček pre ňu by bol, keby môže ísť na svadbu. A to, čo som si prečítal na konci tohto listu, tak som len chválil Ocka. Riaditeľ jej oznámil, že na svadbu môže ísť. Chvála Pánovi! Ocko je veľmi dobrý. Neuveriteľné sa stalo skutočnosťou, mne sa to za 20 rokov praxe v zbere ešte nestalo. Ocko, Ty si Kráľ kráľov.

Dávam do pozornosti tieto misie pre TEBA:

Misia I: napíš mi, keď čítaš NL so svätým písmom, či ti Ocko niečo ukazuje, resp. čo prežívaš. Môžeš sa s nami podeliť, ako sa ja aj ostatní členovia delia o svedectvá, čo Ocko koná v našich životoch, čo nám dáva a čo nám berie (napr. pripútanosť k hriechu) a priťahuje nás k sebe.

Misia II: zapojiť sa do pôstu raz do mesiaca a napísať mi, či to nebol problém, resp. sa pozdieľať o tom so mnou. Najlepšie, ak si dáš pôst v piatok, alebo v stredu.

Misia III: rád by som pripomenul staršiu misiu z NL č.38. Opäť ju dávam pre niektorých na splnenie, je to veľmi dôležité. Zadanie: napíš si svoju predstavu, ako a čo si predstavuješ na slobode. Napíš, resp. nakresli si aj čas (koľko hodín chceš čomu venovať), ktorý chceš stráviť napr. s deťmi, s rodinou, s Ockom. Či máš v úmysle napr. pomáhať druhým, alebo túžbu slúžiť pre Dismas. Viem dobre, že ju máš, máš ju už dlhšie v mysli. Len to daj na papier, aby si to videl nielen v predstavách, ale začal to aj uskutočňovať a prorocky kresliť. Ak sa ti podarí pošli mi to a potom sa môžeme spoločne modliť a pracovať na tom, čo ti Ocko dával na srdce, keď si bol odrezaný od hluku a rýchlosti tohto sveta. Prial by som si a žehnám ti k tomu, aby sa ti plány, ktoré máš a sú v súlade s Božou vôľou naplnili.

Oslovil ma jeden citát, ktorý povedal **pápež František**: najväčšou formou korupcie je, ak si za peniaze najímame vraždu vlastného dieťaťa - vlastnej krvi.

Mám jednu smutnú správu a bol by som rád, aby ste mysleli v modlitbách na zosnulého člena Drahoša z ÚVTOS BB. **Sv. omše za spoloč. DISMAS:** 14.7. o 6:30 v HC, 31.7. o 6:30 v HC, 1.8.2020 tiež v HC bola odslúžená aj vo väznici v Leopoldove 7.6.2020, **Sobotné úmysly:** Dňa 11.7. je úmysel za všetkých odsúdených a obvinených ku ktorým nás Ocko pošle (5.7.2020 ideme do BB, 10.7.2020 ideme do Ilavy, 16.7.2020 Prešov, ČR väznice sú stále zavreté a chystáme sa do Sabovej, Košice-Šaca, Sabinova, Ružomberka, Levoče, Dubnice, Kráľovej, tak uvidíme ako to Pán zariadi), aby už teraz pripravil ich srdcia a za úspešné splnenie misií, ktoré slúžia na budovanie Božieho kráľovstva, plus za modlitebníčku Lucku Tkáčovú. Dňa 18.7. za väznicu v Ostrave, plus Mareka Krajčího a Eduarda Hegera. Dňa 25.7. za väznicu v Martine, za Jožu Miklošku, detské domovy, aby si Ocko chránil svoje detičky, plus špeciálne za Oázové tábory, ktoré sa konajú celý august. Dňa 1.8. za kaplánov, kňazov Ordinariátu, vikára a biskupa, plus pedagógov, ktorí pôsobia vo väzniciach, ako i vedúceho spol. Dismas.

Pozvánka: na Dismas stretnutie pre Teba i Tvojich drahých, dňa **18.7.2020 o 15hod.** v Pastoračnom centre v **Skalici**.

5.7.2020

Boh Ťa žehnaj drahý brat v Kristovi - BŤŽ +

Newsletter č.39